

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, 10 marca 1954 r. Nr 2 Poz. 3—6

TREŚĆ

3
PRZEPROWADZENIE WIOSENNEJ KAMPANII SIEWNEJ

Uchwała Nr 3/54

Wojewódzkiej Rady Narodowej w sprawie przeprowadzenia wiosennej kampanii siewnej z dnia 22. II. 1954 r.

Tegoroczna wiosenna kampania siewna będzie szczególnie ważnym krokiem w kierunku rozwoju całego naszego rolnictwa, przysporzenia nowych sił i nowych osiągnięć naszej Ojczyźnie.

Decydować ona będzie o podniesieniu w ciągu najbliższych dwu lat produkcji rolniczej w naszym wojew. o 10%. Od jej przebiegu zależyć będzie wykonanie zadań, które przed rolnictwem Warmii i Mazur postawiła Partia i Rząd w tezach IX Plenum, a więc w ostatecznym efekcie wzmocnienie siły i obronności naszego Kraju i szybszy wzrost stopy życiowej mas pracujących.

Realizacja tegorocznej kampanii siewnej przypada w okresie II Zjazdu naszej Partii, w okresie dalszego zacieśnienia spójni między miastem i wsią, pogłębienia sojuszu robotniczo-chłopskiego i mobilizacji najszerszych mas pracujących w kierunku wzrostu produkcji rolniczej.

Jednocześnie jest to okres ofenzywy światowego obozu demokracji przeciw wrogim siłom imperializmu, o utrzymanie pokoju na całym świecie.

Sprawne i terminowe przeprowadzenie kampanii siewnej będzie wkładem nas wszystkich w dzieło zachowania i utrwalenia pokoju i dalszego podnoszenia stopy życiowej świata pracy.

Chłopi pracujący naszego województwa mają możność znacznego podniesienia produkcji swoich gospodarstw w oparciu o większa niż kiedykolwiek w ubiegłych latach pomoc Państwa dla rolnictwa.

Wzrost aktywności mas pracujących chłopów i zwiększona pomoc Państwa Ludowego winny być w pełni wykorzystane do sprawnego zorganizowania walki o wzorowe przeprowadzenie prac polowych i siewów wiosennych, o pełne wykorzystanie wszystkich rezerw ludzkich i materiałowych tkwiących w naszym terenie, o realizacji hasła: „Ani jednego hektara nie obsianej ziemi".

Wojewódzka Rada Narodowa mając na uwadze właściwe przygotowanie przeprowadzenie kampanii siewnej, działając na zasadzie Ustawy z dnia 20 marca 1950 r. i w oparciu o Uchwałę Prezydium Rządu z dnia 6 lutego 1954 r. o przeprowadzeniu wiosennej kampanii siewnej w 1954 r. uchwala:

Zagospodarowanie odłogów i innych gruntów niezagospodarowanych

Całkowite zagospodarowanie wszystkich odłogów oraz innych gruntów niezagospodarowanych, staje jako naczelne zadanie w wiosennej kampanii siewnej, które wymaga skoncentrowania wszystkich wysiłków dla należytego przygotowania organizacyjnego i zaopatrzenia tej akcji.

W związku z tym zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych wszystkich szczebli do:

1. Sporządzenia dokładnej ewidencji odłogów i innych gruntów niezagospodarowanych z uwzględnieniem ustalenia ilości odłogów nadających się pod zalesienie oraz ilość odłogów znajdujących się w bezumownym użytkowaniu.
2. Zorganizowania zebrań aktywu gromadzkiego a w razie potrzeby narad aktywu w gminach, przy udziale przedstawicieli PPRN dla ujawnienia wszystkich gruntów niezagospodarowanych oraz ustalenia możliwości ich zagospodarowania przez:
   a) zespoły uprawowe
   b) spółdzielnie produkcyjne
   c) Państwowe Gospodarstwa Rolne
   d) indywidualnych użytkowników i innych.
3. Wykorzystania zebrań atywu gromadzkiego dla ujawnienia gospodarstw nie posiadających warunków do należytego zagospodarowania się, dla ustalenia rodzaju i zakresu pomocy zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym z dnia 30 stycznia 54 r. do dekretu z dnia 9. II. 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych.
4. Prezydia Gminnych Rad Narodowych do dnia 15 marca b.r. winy zawrzeć umowy na zagospodarowanie wszystkich odłogów oraz innych gruntów znajdujących się na ich terenie niezagospodarowanych.
5. Prez. terenowych Rad Narodowych oraz Związek Samopomocy Chłopskiej winny zwrócić szczególną uwagę na organizowanie nowych zespołów uprawowych — istniejące i nowozorganizowane zespoły winny otoczyć należytą opieką zapewniając im pomoc POM i GOM, opiekę agrotechniczną i ułatwić zaopatrzenie w kredyty, nawozy i ziarno siewne.
6. Prezydia Rad Narodowych w porozumieniu z Radami Związków Zawodowych w terminie do dnia 15 marca 1954 r. winny przekazać ludności pracującej niezagospodarowane grunty w pobliżu ośrodków miejskich, z przeznaczeniem na ogródki działkowe i udzielić im pomocy w zagospodarowaniu.
7. Udzielenia wszystkim nowoosiedlonym takiej pomocy, by mogli zagospodarować przydzielone grunty w okresie siewów wiosennych, przez przyznanie im pomocy sąsiedzkiej, maszyn POM i GOM oraz kredytów i ziarna siewnego.
8. Na zebraniach ogólnogromadzkich w czasie których będzie omawiane przygotowanie do wiosennej kampanii siewnej należy spowodować podjęcie konkretnych zobowiązań odnośnie likwidacji i zagospodarowania odłogów przez te gromady, które podobnych zobowiązań nie podjęły.

   Odpowiedzialność za całkowitą likwidację i zagospodarowanie odłogów winny wziąć na siebie Koła grom. ZSCh ściśle współdziałając w tym celu z gromadzkimi Komisjami siewnymi odp. P.W.R.N. i Z.W. Z.S.Ch.
9. W trosce o całkowitą likwidacje i zagospodarowanie odłogów należy rozwinąć niezwłocznie szeroką propagandę poprzez prasę, radiowęzły — świetlice gminne i gromadzkie gazetki ścienne i błyskawice itp. jak również włączyć do tejże szkoły podstawowe. W tym celu należy zobowiązać Wydziały i Oddziały Oświaty i Kultury Prez. Rad Narodowych oraz zwrócić się z apelem do ZW ZSCh, ZW ZMP, ZW LK, o pełne włączenie się do tej akcji.

Remonty i przygotowanie maszyn

Dotychczasowy przebieg remontów jest zbyt powolny, zaś jakość wykonania nie zawsze jest zadawalająca. W związku z tym zobowiązuje się Eksp. Okr. POM do:

1. Ukończenia całkowicie do dnia 15 marca b. r. remontów traktorów i maszyn i dokonania koniecznych przerzutów maszyn i traktorów pomiędzy poszczególnymi POM-ami, dla zabezpieczenia pełnego wykonania zadań i wykorzystania sprzętu.
   Dyrekcje POM winny co 10 dni analizować przebieg prac remontowych.
2. Zorganizowania pomocy warsztatom opóźnionym w przeprowadzeniu remontów przez ruchome grupy remontowe.
3. Pobudzenia załóg POM do współzawodnictwa o jak najlepsze wykonanie remontów, popularyzowania listów gwarancyjnych.
4. Zawarcia umów na całą zdolność eksploatacyjną maszyn POM w związku z tym zorganizowanie specjalnych brygad traktorowych dla udzielenia pomocy w wykonaniu siewów wiosennych gospodarstwom indywidualnym, a szczególnie w zakresie likwidacji odłogów.
5. Prezydia Rad Narodowych wszystkich szczebli, Okręgowa Ekspozytura oraz Dyrekcje POM winny dopilnować, aby zostały wyremontowane, przygotowane i rozmieszczone w terenie wszystkie maszyny GOM.
6. Prezydia terenowych Rad Narodowych oraz POM winny reaktywować spółdzielcze i rzemieślnicze kuźnie wiejskie, wszędzie tam, gdzie odczuwa się brak tego rodzaju zakładów usługowych oraz zorganizować kuźnie przy Gminnych Ośrodkach Maszynowych.
7. WZGS winien zaopatrzyć kuźnie w niezbędne ilości żelaza kowalskiego, koksu i innych potrzebnych materiałów, dla zabezpieczenia terminowego wykonania remontów
8. Borąc pod uwagę słabo przebiegające remonty maszyn POM, GOM i w PGR należy zobowiącać Komisje Rad Narodowych wszystkich szczebli do stałej kontroli ich przebiegu.
9. W celu przyśpieszenia zakończenia remontów zobowiązuje się Centralę Zaopatrzenia Rolnictwa w Olsztynie do natychmiastowego rozprowadzenia posiadanych części zamiennych zamówionych przez Dyr. PGR oraz Ekspozyturę Okr. POM w Olsztynie.
   Ponadto zobowiązać Komisje Rolnictwa i Leśnictwa Woj. R.N. do przeprowadzenia przy współdziale C.Z.R. doraźnej kontroli użytkowników odnośnie pobierania i właściwego zużycia częśc. zamiennych.
   W razie stwierdzenia remanentów części chodliwych należy dokonywać natychmiastowych przerzutów w ramach zamówień użytkowników.

Przygotowanie materiału siewnego

Niedociągnięcia w organizacji i opiece agrotechnicznej w zakresie plantacji nasiennych oraz zbiorów, omłotów i doczyszczaniu materiału siewnego są źródłem poważnych niedociągnięć na odcinku zaopatrzenia w nasiona zarówno PGR jak i w spółdzielniach produkcyjnych oraz gospodarstwach indywidualnych.

Sprawne i terminowe rozprowadzenie nasion w nadchodzącej kampanii siewnej winno być połączone z zapewnieniem należytego rozmieszczenia i wysokiej agrotechniki plantacjom nasiennym, zarówno w PGR jak i w spółdzielniach produkcyjnych oraz gospodarstwach indywidualnych.

Celem należytego zaopatrzenia wiosennej kampanii siewnej w materiał siewny oraz zapewnienia zasiewom plantacji nasiennych właściwej agrotechniki zobowiązuje się:

1. Prezydia Rad Narodowych do zabezpieczenia w PGR, spółdzielniach produkcyjnych i magazynach ziarna konsumcyjnego GS i PZZ wszystkich partii zbóż jarych kwalifikowanych i jednolitych nadających się do siewów na cele wymiany sąsiedzkiej i zaopatrzenia w ziarno siewne nowoosiedlonych i gospodarstw, które ucierpiały wskutek klęsk losowych oraz gospodarstw, które mają zagospodarowywać odłogi i inne grunty niezagospodarowane.
2. Prezydia Rad Narodowych do wnikliwego rozeznania sytuacji odnośnie istniejącego zaopatrzenia we własne nasiona w gospodarstwach indywidualnych i spółdzielniach produkcyjnych.
3. Prezydia Rad Narodowych — do skontrolowania i uzupełnienia sieci gospodarstw reprodukcyjnych oraz zorganizowania wymiany sąsiedzkiej zgodnie z powiatowymi planami wymiany.
4. Ekspozyturę POM:
   a) do bezzwłocznego zakończenia omłotów wszystkich zbóż siewnych i innych nasion w spółdzielniach produkcyjnych, oczyszczenia i doprowadzenia do norm materiału siewnego oraz przesłania próbek do Stacji Oceny Nasion, tak, aby nie dokonać siewu zbóż jarych bez sprawdzenia ich przydatności siewnej.
   b) do uruchomienia przy GOM punktów zaprawiania ziarna.
5. OZ PGR Giżycko, Olsztyn, Orneta do zakończenia dostaw oraz przygotowania materiału siewnego przeznaczonego na wymianę przez PGR — po skontrolowaniu i rewidencjonowaniu wszystkich rezerw poszczególnych gospodarstw.
6. WZGS do uruchomienia punktów zaprawiania nasion przy GS i zaopatrzenia ich w niezbędne ilości zapraw.
7. Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prez. Wojew., Powiatowych Rad Narodowych oraz Ekspozyturę POM do założenia pól nasiennych w spółdzielniach produkcyjnych, gwarantujących pełne pokrycie zapotrzebowania własnymi doborowymi nasionami w przyszłych kampaniach siewnych, ze szczególnym uwzględnieniem roślin pastewnych.
8. OZ PGR Giżycko, Olsztyn, Orneta do dokonania zasiewów materiałów wysokokwalifikowanych wyłącznie w gospodarstwach nasiennych i wytypowanych w ścisłym porozumieniu z Prez. P.R.N. gospodarstwach reprodukcyjnych.
9. Państwową Służbę Rolną, Służbę Agronomiczną POM i PGR oraz inspektorów Centrali Nasiennej do pełnej obsługi agrotechnicznej plantacji nasiennych w gospodarce chłopskiej i w PGR — ze szczególnym uwzględnieniem plantacji traw nasiennych.
10. Biuro Wojewódzkie Centrali Nasiennej do pełnego zaopatrzenia gospodarki chłopskiej w ziarno zbóż jarych na reprodukcję i materiał siewny na kontraktację nasienną oraz do pokrycia w maksymalnej ilości — w miarę możliwości ogólnokrajowych zapotrzebowań terenu:
    a) na ziorno zbóż na odnowienie materiału siewnego w uzupełnieniu wymiany sąsiedzkiej.
    b) na wszystkie inne materiały siewne ze szczególnym uwzględnieniem roślin pastewnych.

Kontraktacja i zasiewy roślin przemysłowych

Dla pełnego wykonania planu kontraktacji zobowiązuje się instytucje kontraktujące:

1. Do wzmożenia akcji zawierania umów i całkowitego zakończenia kontraktacji do dnia 15 marca wykonując w 100% plany.
   Szczególną uwagę należy zwrócić na kontraktację roślin włóknistych, oleistych oraz tytoniu.
   Wojewódzki Pełnomocnik Min. Skupu w porozumieniu z Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wydziałem Rolnictwa i Leśnictwa zwoła natychmiast naradę z przedstawicielami instytucji odstających w kontraktacji i ustalą środki zamierzające do wykonania planu.
2. Służba Rolna Powiatowych Rad Narodowych i służba agronomiczna POM dopilnują aby spółdzielnie produkcyjne zawarły umowy na cały areał roślin kontraktowanych uwzględniony w ich planach gospodarczych.
3. Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej i Powiatowej Rady Narodowej, oraz branżowe instytucje kontraktujące zabezpieczą odpowiednią ilość środków oraz zorganizują ochronę roślin przemysłowych przed chorobami i szkodnikami, a szczególnie rzepak przed słodyszkiem i len przed pchełką.
4. Służba plantacyjna instytucji kontraktujących winna bezzwłocznie być skierowana do bezpośredniego dopilnowania odbioru ziarna siewnego i nawozów sztucznych, oraz czuwać nad właściwym przygotowaniem roli i pełnym wykonaniem przez plantatora umowy na gruncie. W całym zaś okresie wegetacji docierać bezpośrednio na obsiane plantacje w spółdzielniach produkcyjnych i indywidualnych rolników w celu prowadzenia instruktażu wśród chłopów i spółdzielców.

Baza paszowa

Należycie przeprowadzona wiosenna kampania siewna zadecyduje w poważnym stopniu o wielkości produkcji pasz w bieżącym roku, co w rezultacie stworzy warunki dla rozwoju hodowli w roku 1954 i zapewni jej dalszy rozwój w roku 1955.

W związku z tym należy:

1. Rozszerzyć uprawę roślin pastewnych ze szczególnym zwróceniem uwagi na powiększenie powierzchni upraw roślin silosowych jak kukurydza, słonecznik, i inne, oraz poplonów i międzyplonów.

2. Wprowadzić zieloną taśmę conajmniej w 15% istniejących spółdzielni produkcyjnych, Państwowych Gospodarstw Rolnych i w miarę możliwości w gospodarstwach indywidualnych tam gdzie pozwalają na to warunki.

3. Szeroko rozwinąć propagandę w kierunku produkcji nasion roślin pastewnych w każdym gospodarstwie przede wszystkim dla własnych potrzeb, przyjmując dla produkcji nasion drobnoziarnistych jako minimum 0,2 — 0,3 ha.

4. Przeprowadzić wiosenne zabiegi pielęgnacyjne na maksymalnej powierzchni łąk i pastwisk ze szczególnym zwróceniem uwagi na pełne wykorzystanie nawozów sztucznych. W tym kierunku należy przeprowadzić szeroką propagandę poprzez prasę, radio ogniwa terenowe ZSCh, służbę rolną, służbę agronomiczną POM i cały aktyw organizacji i instytucji społecznych i gospodarczych pracujących na wsi.

Rozprowadzenie nawozów sztucznych

W celu uniknięcia błędów popełnianych w ubiegłych latach przy rozprowadzeniu nawozów sztucznych, w nadchodzącej kampanii siewnej Prezydia Rad Narodowych winny dopilnować:

1. Zaopatrzenia w nawozy sztuczne wszystkie spółdzielnie produkcyjne, uprawy kontraktacyjne, użytki zielone i gospodarstwa indywidualne, mało i średniorolne, oraz zespoły uprawowe.

2. Przeprowadzić szeroką propagandę po przez aparat PZGS i służbę rolna rad narodowych w kierunku pobierania nawozów sztucznych z GS i stosowania przez rolników właściwego nawożenia ze szczególnym zwróceniem uwagi na pełne wykorzystanie puli wapna nawozowego.

3. Zobowiązać Wydział Rolnictwa i Leśn. P.W.R.N. do wystąpienia w Ministerstwie Rolnictwa o przyśpieszenie dostaw saletrzaku z końca kwietnia na koniec marca i początek kwietnia jak również o dodatkowy przydział siarczano-amonu pod uprawy kontraktacyjne lnu.

4. Zobowiązuje się Narodowy Bank Polski oraz Prezydia Rad Narodowych wszystkich szczebli do dopilnowania pełnego prawidłowego i klasowego rozprowadzenia kredytów na zakup nawozów, orkę, siew i likwidację odłogów oraz do zaktywizowania komisji kredytowych przy GKS-ach.

5 Zobowiązać gromadzkie Komisje siewne by przy współdziale Kół Gromadzkich ZSCh przeprowadziły szeroką mobilizację dotyczącą zbiorowego pobierania nawozów sztucznych GS.

Agrotechnika wiosennej kampanii siewnej

Dla osiągnięcia zaplanowanych zbiorów należy zapewnić przeprowadzenie siewów wiosenych na wysokim poziomie agrotechnicznym przede wszystkim przez staranne przygotowanie roli i wykonanie siewów w najkorzystniejszych terminach.

Zobowiązuje się służbę rolną rad narodowych oraz służbę agronomiczną POM do:

1. Kontrolowania jakości dokonywanych prac uprawnych, szczególnie w spółdzielniach produkcyjnych.

2. Zabezpieczenia najszerszego przeprowadzenia podstawowych zabiegów agrotechnicznych jak np. odprowadzenie nadmiaru wód z pól, wczesne włókowanie roli, bronowanie pszenicy ozimej, pogłówne nawożenie ozimin, zaprawianie ziarna, powszechne stosowanie siewu rzędowego, stosowanie ziarna kwalifikowanego, racjonalne stosowanie nawozów sztucznych i obornika, powszechne niszczenie chwastów, walka z chorobami i szkodnikami roślin.

3. Przeprowadzić przed i w czasie wiosennej kampanii siewnej szeroką akcję uświadamiającą o konieczności zaprawiania ziarna przeciwko chorobom zbóż. Organizować szeroką sieć punktów zaprawiania ziarna.
W okresie wegetacji przeprowadzić propagandę szkodliwości chwastów oraz konieczności mechanicznej i chemicznej walki z chwastami. Również przed i w czasie wiosennej kampanii siewnej należy przeprowadzić szeroką akcję uświadamiającą w zakresie przygotowań do walki ze stonką ziemniaczaną. Należy szczególną uwagę zwrócić na sprawę wybierania ziemniaków na zeszłorocznych ziemniaczystkach przy wykonywaniu orek wiosennych, usuwania samosiewów, przygotowań do roszczenia ziemniaków i wysadzania na poletka chwytne. Dla realizacji tych zadań pobudzić inicjatywę ogniw ZSCh, Kół Gospodyń Wiejskich, ZMP i szkół.

4. Zwrócenia szczególnej uwagi na właściwą agrotechnikę przy zagospodarowaniu odłogów.

5. Zapewniania wykonania planu nowowprowadzonych metod agrotechnicznych w spółdzielniach produkcyjnych, jak sadzenie kwadratowo-gniazdowe ziemniaków, siew krzyżowy, wysiew superfosfatu granulowanego łącznie z ziarnem, oraz najszersze wprowadzenie tych metod w gospodarstwach indywidualnych.
W tym celu agronomowie POM przeinstruują spółdzielców odnośnie przeprowadzenia tych zabiegów, zaś służba rolna ustali zawczasu gromady i gospodarstwa, w których przeprowadzi instruktaż.

6. Dla uniknięcia awarii maszyn w czasie kampanii wiosenno-siewnej Rady i organizacje masowe winny przeprowadzić prop. nad zebraniem kamieni z pól.

Pomoc Prez. Rad Narodowych gospodarstwom indywidualnym

Prezydia Rad Narodowych winny udzielić wydatnej pomocy w przygotowaniu i przeprowadzaniu siewów przez gospodarstwa indywidualne w związku z tym zobowiązane są do:

1. Czuwania nad właściwym wykorzystaniem środków przeznaczonych przez Państwo dla tych gospodarstw, szybkiego reagowania na braki i niedociągnięcia i operatywnego usuwania powstających trudności.

2. Dla stworzenia właściwych form organizacyjnych pracy aktywu gromadzkiego nad podniesieniem produkcji rolnej, Prezydia Gminnych Rad Narodowych zobowiązane są powołać w gromadach komisje gromadzkie w składzie od 3 do 7 osób w zależności od wielkości gromady, pod przewodnictwem sołtysów z udziałem przodujących chłopów, których zadaniem w okresie siewów wiosennych będzie mobilizacja chłopów do terminowego wykonania siewów na wysokim poziomie agrotechnicznym, należytego zorganizowania i przeprowadzenia pomocy sąsiedzkiej oraz zagospodarowania wszystkich gruntów ornych.

3. Komisje gromadzkie razem z pełnomocnikiem GOM winny opracować marszruty oraz kolejność wypożyczania maszyn GOM w powiązaniu z planami pomocy sąsiedzkiej.

4. Dla rozszerzenia rozmiaru stosowania pomocy sąsiedzkiej, oraz celem uniknięcia błędów w jej przygotowaniu i przeprowadzeniu, komisje gromadzkie winny przeanalizować opracowane dotychczas plany pomocy sąsiedzkiej, postawić je na ogólnych zebraniach gromadzkich GRN po przeanalizowaniu i uzgodnieniu z planami pracy GOM winny zatwierdzić na swych posiedzeniach, jak również zwiększyć kontrolę wykonania planów pomocy sąsiedzkiej przez komisje rolnictwa i leśnictwa przy aktywnym udziale komisji gromadzkiej.

5. Prezydia Gminnych Rad Narodowych winny zorganizować zebrania gromadzkie dla omówienia zadań wiosennej kampanii siewnej.
Zebrania te winny być obsłużone przez najlepszy aktyw oraz służbę rolną Prezydiów PRN.

Zadania Prezydiów Rad Narodowych i POM w zakresie pomocy dla spółdzielni produkcyjnych

Prezydia Rad Narodowych oraz POM-y ciągle jeszcze za słabo opiekują się spółdzielniami produkcyjnymi co ostatnio wyraża się w niedostatecznej analizie sprawozdań rocznych i planów gospodarczo-finansowych, oraz pomocy przy ich opracowaniu jak również niedostatecznej pomocy w organizacji produkcji.

W związku z powyższym zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych oraz POM do:

1. Udzielenia skutecznej pomocy w opracowaniu planów gospodarczo-finansowych.

2. Zawarcia umów oraz ustalenia harmonogramów pracy uwzględniających wykorzystanie własnych sił spółdzielni.

3. Udzielenia pomocy w wyremontowaniu własnych maszyn i sprzętu rolniczego spółdzielni.
4. Zorganizowania brygad polowych i zapoznania wszystkich członków z planami pracy w okresie wiosennym.
5. Udzielenia pomocy w przygotowaniu terminowym ziarna, zaopatrzenia się w nawozy, zabezpieczenia bazy paszowej, rozszerzenia produkcji warzyw, właściwym przeprowadzeniu zasiewów roślin przemysłowych.
6. Przydzielenia na stałe każdemu agronomowi POM określonych spółdzielni w celu zwiększenia odpowiedzialności za wyniki ich pracy.
7. Prezydia Rad Narodowych w okresie trwania kampanii winny systematycznie kontrolować wykonania umów między POM a spółdzielnią produkcyjną.

Państwowe Gospodarstwa Rolne

Prezydia Rad Narodowych zabowiązane są do stałej kontroli przygotowania i przebiegu kampanii w PGR-ach, zwracając uwagę na:

1. Właściwe pobieranie i zgodność przesłanych do oceny nasion, próbek z przygotowanych partii ziarna.
2. Wykorzystanie wszystkich rezerw w materiale siewnym celem zapewnienia pełnego i terminowego zaopatrzenia w nasiona własnych gospodarstw oraz spółdzielni produkcyjnych i gospodarstw indywidualnych.
3. Przygotowanie w/g obowiązujących planów parku maszynowego i zaopatrzenie w paliwo, smary, części zamienne i inne materiały.
4. Dokonanie zasiewów materiału kwalifikowanego wyłącznie w gospodarstwach nasiennych i w zakresie zbóż jarych — w wytypowanych w porozumieniu z Prez. PRN gospodarstwach reprodukcyjnych.
5. Dokonanie zgodnie z planami zasiewów roślin przemysłowych, okopowych i pastewnych, przeprowadzenie terminowe niezbędnych zabiegów pielęgnacyjnych, walki ze szkodnikami i chorobami oraz walki z chwastami.
6. Przeprowadzenie we wszystkich gospodarstwach narad z udziałem całych załóg, celem zapoznania z planami zasiewów i harmonogramami prac polowych i określenia zadań dla wszystkich brygad.

Przygotowanie Kadr i ich szkolenie

Służba agronomiczna nie zawsze udzielała dostatecznie efektywnej pomocy gospodarstwom indywidualnym i spółdzielniom produkcyjnym, za mało pracowała w terenie, nie dość operatywnie kierowała przygotowaniami do kampanii, w związku z tym Prezydia Rad Narodowych winny przeinstruować służbę rolną i agronomiczną POM zwłaszcza w zakresie nowowprowadzonych zabiegów agrotechnicznych, w tym Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prez. WRN winno przeszkolić na 4 dniowym kursie 50 instruktorów gminnych.

Zarządy Okręgowe PGR i Ekspozytura POM zabezpieczą niezbędne kadry traktorzystów i mechaników dla umożliwienia prowadzenia pracy na dwie zmiany, w związku z tym przeszkolą traktorzystów najpóźniej do dnia 20 marca b.r.

Przed rozpoczęciem prac wiosennych należy dotrzeć do gromad i spółdzielni produkcyjnych w ramach Upowszechnienia Wiedzy Rolniczej propagując wśród chłopów konieczność stosowania nowoczesnych sposobów gospodarowania co winno doprowadzić do ustalenia konkretnego programu prowadzenia zabiegów agrotechnicznych w poszczególnych gromadach i gospodarstwach. Służba Rolna winna następnie pomagać i czuwać nad ich wykonaniem.

Współzawodnictwo

Rozwijające się współzawodnictwo i podejmowanie zobowiązań z okazji II Zjazdu Partii często nie znajdowało dostatecznej pomocy ze strony Prezydiów Rad Narodowych, służby rolnej oraz Dyrekcji PGR i POM, w związku z tym Prezydia Rad Narodowych, Zarządy Okręgowe PGR, Ekspozytura POM, Związek Samopomocy Chłopskiej i Związek Zawodowy Pracowników winny dołożyć starań aby podejmowane zobowiązania dotyczyły spraw wpływających na podniesienie produkcji, były realne i ich wykonanie możliwe do sprawdzenia, zobowiązania znajdowały pomoc w realizacji ze strony służby rolnej oraz ich wykonanie było kontrolowane przez komisje współzawodnictwa i oceniane, by współzawodnictwo posłużyło do szerokiego spopularyzowania dotychczasowych osiągnięć na tym polu.

Zobowiązać PRN do oddelegowania do Komisji Współz. stałych członków Prez.

Zadania organizacyjne Rad Narodowych związane z wykonaniem wiosennej kampanii siewnej

1. Prezydium Wojewódzkiej i Powiatowych Rad Narodowych uruchomią do pracy na odcinku wiosennej kampanii siewnej wszystkie komórki organizacyjne Prezydium.
2. Prezydia Rad Narodowych wszystkich szczebli w okresie przygotowania i przebiegu wiosennej kampanii siewnej winny na swych posiedzeniach raz w tygodniu omawiać i analizować przygotowania przebiegu siewu.
3. Prezydia Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych zorganizują zgodnie z ustawowymi harmonogramami Sesje Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych poświęcone wiosennej kampanii siewnej.
4. Komisje Rad Narodowych Wojewódzkie, Powiatowe i Gminne jak Rolnictwa i Leśnictwa, Handlu, Finansów, Drobnej Wytwóczości, Oświaty i Kultury przeprowadzać winny systematyczne kontrole przygotowań do kampanii siewnej każde w swoim zakresie.
5. Zobowiązuje się Radnych chłopów Wojewódzkiej, Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych do brania najczynniejszego udziału w pracy Komisji Radzieckich, oraz w pracach komisji gromadzkich do obsługiwania zebrań gromadzkich, propagowania nowoczesnych form gospodarowania.
6. Ustala się dzień 6 marca jako dzień powszechnego sprawdzenia przygotowań do wiosennej kampanii siewnej. W dniu tym komisje rolne Rad Narodowych przy udziale służby agronomicznej zainteresowanych resortów i aktywu organizacji masowych sprawdzą stan przygotowania do siewów w terenie. Kontrola likwidacji stwierdzonych braków i niedomagań winna być powtórzona w terminie wyznaczonym dla ich usunięcia nie później jednak niż do 15 marca 1954 r.

Prezydia Rad Narodowych wszystkich szczebli oraz kierownicy instytucji gospodarczych odpowiedzialni są w swoim zakresie za pełne wykonanie postanowień niniejszej Uchwały.

Sekretarz Sesji	Przewodniczący Sesji
F. Wiśniewski	A. Szlachetka

4

WIOSENNE SZCZEPIENIA OCHRONNE

Uchwała Nr VII/67

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 16 lutego 1954 r.

Na mocy ustawy z dnia 21 lutego 1935 roku o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz.U.R.P. Nr 27, poz. 198) oraz rozporządzenia Ministra Zdrowia: 1) z dnia 11 lipca 1947 roku w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciwko durowi brzusznemu (Dz.U.R.P. Nr 54, poz. 294), 2) z dnia 20 czerwca 1951 roku w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciwko ospie naturalnej (Dz.U.R.P. Nr 35, poz. 275) i rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 25 lutego 1936 roku o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciw błonicy (Dz.U.R.P. Nr 22, poz. 183), a także ustawy z dnia 20 marca 1950 roku o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz.U.R.P. Nr 14, poz. 130) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie uchwala przeprowadzenie szczepień ochronnych przeciwko durowi brzusznemu, błonicy, ospie naturalnej i krztuścowi w okresie od dnia 1 marca 1954 roku do dnia 31 maja 1954 roku na terenie całego województwa olsztyńskiego.

I. Dur brzuszny

W roku 1954 powszechne szczepienia p/durowi brzusznemu przeprowadzane będą w powiatach: Olsztyn, Bartoszyce Działdowo, Giżycko, Kętrzyn, Lidzbark Warmiński, Morąg, Mrągowo, Nidzica, Nowe Miasto, Olsztyn m., Ostróda, Pisz, Reszel, Susz, Szczytno, Węgorzewo. W powiatach, nie objętych pow-

szechnym szczepieniem p/durowi brzusznemu, a to: w Iławeckim, pasłęckim i braniewskim należy poddać obowiązkowemu szczepieniu następujące grupy ludności: 1) personel służby zdrowia (personel lecznictwa otwartego i zamkniętego), 2) pracowników zatrudnionych przy wodociągach, kanalizacji i zakładach oczyszczania miasta, 3) ewentualnie inne grupy ludności, w razie konieczności epidemiologicznej.

Szczepieniu ochronnemu p/durowi brzusznemu należy poddać wszystkie osoby urodzone w latach od 1949 do 1894.

II. Błonica

Szczepieniu ochronnemu p/błonicy będą poddane wszystkie dzieci w wieku od 6 miesięcy do 7 lat włącznie, które nie były jeszcze w swoim życiu szczepione. Również podlegają szczepieniom p/błonicy dzieci do lat 7, które były szczepione przed 3-4 laty. Dzieci, które w 1953 roku z różnych przyczyn otrzymały tylko jedno wstrzyknięcie, zamiast wymaganego 2-krotnego szczepienia, należy traktować je jako nieuodpornione p/błonicy i należy poddać je ponownemu dwukrotnemu szczepieniu.

III. Krztusiec

Szczepienie ochronne p/krztuścowi należy przeprowadzić w skupiskach dziecięcych jak: w poradniach „D", żłobkach, przedszkolach i t.p.

IV. Ospa

Szczepieniu ochronnemu p/ospie naturalnej będą poddane wszystkie osoby urodzone w roku 1953 i starsze w ogóle nie szczepione lub szczepione po raz pierwszy z wynikiem ujemnym, oraz urodzone w roku 1947 i starsze nie szczepione powtórnie lub szczepione z wynikiem ujemnym. Dolną granicę wieku dziecka ustala się na trzy miesiące.

V. Listy szczepionych

Listy osób podlegających szczepieniom zostaną sporządzone w 2-ch egzemplarzach na specjalnych blankietach oddzielnie dla każdego rodzaju szczepień przez prezydia gminnych i miejskich rad narodowych.

Gminne i miejskie rady narodowe wypełniają rubryki od 1-5 i prześlą listy do właściwych prezydiów powiatowych rad narodowych. Spisy te będą opracowane według gromad i osiedli w gminach wiejskich, a w gminach miejskich według dzielnic i bloków z podaniem nazwisk w porządku alfabetycznym.

Wydziały Zdrowia Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych i miasta Olsztyna rozdziela listy na punkty szczepień. Personel punktu szczepień wypełni dalsze rubryki zgodnie z instrukcją.

Po zakończeniu akcji szczepień kierownicy punktów szczepień przekażą wypełnione listy szczepień właściwym prezydiom: powiatowej i gminnej rady narodowej.

VI. Plany szczepień

Plany szczepień opracowują Wydziały Zdrowia Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych i miasta Olsztyna, sprawy z tego zakresu referują:

1) w stosunku do szczepień ochronnych przeciwko durowi brzusznemu Powiatowe Stacje Sanitarno-Epidemiologiczne, Miejska i Powiatowe Kolumny Sanitarne,

2) w stosunku do szczepień ochronnych przeciwko błonicy, ospie naturalnej i krztuścowi Zespoły Terenowe Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka.

Plany szczepień winny być tak opracowane, aby punkty szczepień były organizowane jak najgłębiej w terenie, zwłaszcza w państwowych gospodarstwach rolnych, spółdzielniach produkcyjnych, oraz aby akcja była zakończona na terenie wiejskim przed okresem robót polnych.

Plany szczepień winny być uzgodnione:

1) w zakresie duru brzusznego z Wojewódzką Stacją Sanitarno-Epidemiologiczną,

2) w zakresie błonicy, ospy naturalnej i krztuśca z Wojewódzką Poradnią Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka.

Do szczepień należy zmobilizować w terenie powiatów wszystkich fachowych pracowników lecznictwa otwartego i zamkniętego (lekarzy, felczerów, pielęgniarki, położne); wzbrania się wykonywania zabiegów szczepiennych kontrolerom sanitarnym z wyszkolenia.

Dla każdego punktu szczepień winien być wyznaczony odpowiedzialny lekarz, pod którego nadzorem będą wykonywane szczepienia przez personel nie lekarski.

Każde ewentualne powikłanie poszczepienne winno być niezwłocznie zgłoszone telefonogramem do Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej.

Prezydia gminnych i miejskich rad narodowych zapewnią rejestratorów oraz odpowiednie pomieszczenia, opał, oświetlenie dla poszczególnych punktów szczepień a także środki lokomocji dla personelu szczepiącego.

Szczepienia będą wykonywane zgodnie z obowiązującymi instrukcjami Ministerstwa Zdrowia.

VII. Oświata sanitarna

Akcji szczepień będzie towarzyszyć akcją propagandowo-oświatowa, która trwać będzie nieprzerwanie od dnia 15 lutego 1954 roku do dnia 31 maja 1954 roku. Do wykonywania jej powołuje się wszystkich pracowników służby zdrowia. Kierownictwo akcji oświatowej zleca się na szczeblu wojewódzkim komisji, w skład której wejdą:

a) przedstawiciel Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej jako przewodniczący,

b) przedstawiciel Wojewódzkiej Poradni Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka,

c) przedstawiciel Oddziału Wojewódzkiego Polskiego Czerwonego Krzyża.

Na szczeblu powiatowym komisje oświatowe będą składać się z:

a) kierownika Powiatowej Kolumny Sanitarnej jako przewodniczącego,

b) przedstawiciela służby zdrowia pionu Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka,

c) przedstawiciela Oddziału Powiatowego Polskiego Czerwonego Krzyża.

VIII. Sankcje karne

Winni niedopełnienia obowiązku szczepień zostaną doprowadzeni milicyjnie do punktów szczepień i jednocześnie ukarani w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz.U.R.P. Nr 27, poz. 198) oraz art. 1 p 3 dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U.R.P. Nr 24, poz. 161) karą pracy poprawczej do trzech miesięcy i grzywną do 4.500 zł. lub jedną z tych kar.

Sprawy z tego zakresu rozstrzygane będą w postępowaniu karno-administracyjnym.

IX. Wykonanie uchwały

Odpowiedzialnymi za wykonanie uchwały czyni się resortowych członków Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych, miasta Olsztyna, którym podlegają sprawy zdrowia.

Nadzór nad przebiegiem akcji zleca się Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej, Wojewódzkiej Poradni Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka.

Sprawozdania miesięczne z przebiegu szczepień przyślą Prezydia Powiatowych Rad Narodowych i miasta Olsztyna do Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej i Wojewódzkiej Poradni Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka w dniu 3-go każdego następnego miesiąca; sprawozdania zaś końcowe wraz z listami płac za wykonane zabiegi do dnia 30-go czerwca 1954 roku.

Sprawozdania zbiorcze z przebiegu szczepień przedstawi Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna wspólnie z Wojewódzką Poradnią Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka do dnia 30 lipca 1954 r.

Uchwałę wykona Wydział Zdrowia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Nadzór nad wykonaniem uchwały porucza się Ob. Kruzelowi Stefanowi.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym W.R.N. w Olsztynie.

Termin wykonania uchwały 30 lipca 1954 roku.

Za Prezydium Rady Narodowej:

Z. Brzezicki — Sekretarz Prezydium

S. Kruzel — Z-ca Przewodniczącego Prezydium

5

ZAKAZ POLOWANIA NA WYDRY

Zarządzenie Nr Łow. 273/70 Ministerstwa Leśnictwa-Samodzielny Wydział Łowiecki z dnia 21 sierpnia 1953 roku.

Na wniosek Naczelnego Konserwatora Przyrody Nr O.P. 245/3/6 z dnia 13.VIII. 1953 r. Ministerstwo Leśnictwa na zasadzie art. 30 ust. 1 dekretu o prawie łowieckim z dnia 29. X. 1952 r. (Dz. U. Nr 44, poz. 300) zabrania polowania na wydry w dorzeczu rzeki Pasłęki na terenie N-ctwa Kudypy, Słobity, Braniewo, Iławka i Ponarzyny w Olsztyńskim O.L.P. z uwagi na umiejscowienie się na tym terenie bobrów, będących pod całkowitą ochroną.

Z upoważnienia Ministra

Naczelnik
Samodzielnego Wydziału Łowiectwa
Mgr. Głodek Bolesław

6

SPORZĄDZENIE PROTOKÓŁU ZDAWCZO-ODBIORCZEGO NIECZYNNEGO BROWARU W BISZTYNKU

Ogłoszenie
o sporządzeniu protokółu zdawczo-odbiorczego

Na podstawie § 72 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U.R.P. Nr 16, poz. 62), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1948 r. (Dz. U.R.P. Nr 25, poz. 170), oraz zarządzenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego, z dnia 23.VIII. 1950 r. Znak O.I.I.E-830/2763, ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy niżej wymienionego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa:

1. Nieczynny Browar w Bisztynku, **dnia 1 kwietnia 1954 r.** godz. 10-ta, w kantorze tegoż browaru w Bisztynku, przy ul. Browarnej 10.

Wzywa się właściciel powyższych przedsiębiorstw oraz właściciel składników majątkowych, znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie, do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawienictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Olsztyńskie Zakłady Piwowarsko-Słodownicze
w Olsztynie

Ceny ogłoszeń: o zgubieniu dokumentów najmniejsze ogłoszenie—10,50 zł (wraz z dokumentem dowodowym), ogłoszenie drobne do 100 wyrazów—0,90 zł za wyraz, ogłoszenie większe — strona 240 zł, ½ strony — 165 zł, ¼ strony — 90 zł, ⅛ strony — 60 zł. Tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej.

Prenumerata roczna ze skorowidzem 18 zł, półroczna bez skorowidza 10 zł.

Należność za ogłoszenia i prenumeratę płatna z góry na konto Nr 356-420-134/1 w Narodowym Banku Polskim I Oddz. Miejsk. w Olsztynie.

Cena niniejszego egzemplarza — 1,50 zł.

ODBIORCA:

Redakcja i Administracja: Olsztyn, ul. Kopernika 48 — **Prez.** W.R.N. — **Wydz. Prawny, tel.** 32-46

Olsz. Z. Graf. Lz. 586 (1200) Druk. mat. 7 kl. 60 gr. 59x84 27.2—10.3.54 Z-5-31987